

Cầu Cơ

Vào một ngày cuối tuần, tôi và một người em gái sinh đôi cùng với hai người bạn khác nữa cùng đến nhà của người bạn tên Nga chơi và ở lại ngủ qua đêm. Cả tuần qua, Nga lúc nào cũng nhắc đến chuyện tìm được một bảng Ouija (bàn cầu cơ), rồi rủ chúng tôi cùng chơi thử vào cuối tuần này. Lúc đầu tôi rất do dự không biết có nên chơi hay không, tại vì hai chị em tôi có một chút ... không biết nói làm sao ... như là mấy người gọi là psychic đó, họ có thể biết trước điều gì sẽ xảy ra, thì chúng tôi cũng vậy; với lại tôi cũng không muốn bất cứ chuyện gì xảy ra cho chúng tôi và cho các bạn của tôi. Bởi vì có nhiều lần tôi nghe được nhiều chuyện liên quan đến ma nhập bởi cầu cơ nên tôi sợ, nhưng mấy người bạn cứ nói tới lui cho nên tôi gật đầu đồng ý. Hôm đó chúng tôi chuẩn bị và đợi trời tối rồi chúng tôi sẽ mạo hiểm. Tôi nghĩ đây là lúc tôi nên kể về chuyện Nga đã tìm được bàn cầu cơ này ở đâu. Nga và má của cô ấy tìm được bàn cầu cơ này trong một cái tủ trên lầu khi họ mới dọn vào nhà. Cái bàn cầu cơ tuy đã cũ nhưng còn rất đẹp; nó được điêu khắc rất công phu với một la bàn bằng gỗ và một hộp kiếng bên trong để mở ra nhìn giống như một thứ đồ cổ chứ không giống như những cái bàn cầu cơ bằng nhựa mà quý vị có thể mua tại các cửa tiệm bán đồ chơi. Cái tủ mà họ tìm được bàn cầu cơ, nằm trong một căn phòng như phòng dành riêng cho một đứa con nít, vì trên tường ở trong phòng có dán giấy hình những chiếc tàu hành tinh (spaceships) đang bay ra ngoài không gian, ngoài ra còn có vài món đồ chơi hư hoại khác cũng được để ở trong tủ đó. Căn nhà của Nga vẫn còn mới có hai tầng lầu sơn màu vàng và trắng nằm trong một khu dân cư rất tốt. Căn nhà này được xây cách đây khoảng 10 năm, và chỉ có một đời chủ trước đó mà thôi.

Còn phòng của Nga thì nằm trên lầu, nhưng không phải cái phòng tìm được bàn cầu cơ. Căn phòng tìm được bàn cầu cơ bây giờ thành phòng làm việc vì diện tích của nó quá nhỏ ...

Bây giờ trở lại ngày hôm đó, khi trời vừa tối, như quý vị biết, chúng tôi tắt hết đèn rồi đóng cửa phòng lại (má của Nga biết chúng tôi sẽ cầu cơ nhưng bà ta làm lơ như không có chuyện gì) đốt vài cây nến lên để chuẩn bị, sau đó chúng tôi còn để sẵn một cây đèn bin để khi nào có chuyện gì thì dùng. Chị em chúng tôi và Nga cùng để tay lên bàn cầu cơ. Lúc đó tôi thật là ngu ngốc không biết để tay làm sao, mấy người bạn và người em sinh đôi của tôi phải chỉ cách để tay như thế nào và làm cách nào để tập trung tinh thần vào bàn cầu cơ. Tôi làm theo. Sau khi chúng tôi đặt câu hỏi không bao lâu thì nhận được sự phản ứng ngay. Thật là kỳ lạ, cách "hồn ma" này trả lời như là nó biết được tất cả mọi chuyện về chúng tôi mà không ai khác biết đến. Sau khi hỏi vòng vo một hồi thì chúng tôi chuyển sang chuyện tương lai. Một trong những người bạn của chúng tôi hỏi: "Xin nói cho chúng tôi biết những gì sẽ xảy ra cho chúng tôi ở tương lai".

Chúng tôi liền nhận được những câu trả lời rất bình thường như là lập gia đình, có con cái, có việc làm và nhà cửa v.v ... Bỗng nhiên căn phòng trở nên lạnh lạnh, mặc dù đang là mùa hè, trong nhà có mở máy lạnh nhưng nhiệt độ xuống thấp rất nhanh. Bàn cầu cơ bắt đầu di chuyển nhanh hơn, hình như là nó đang đánh vần chữ gì đó và nó cứ lập đi lập lại chữ đó hoài. Tôi sợ quá định lấy tay ra nhưng mấy người bạn cứ năn nỉ xin tôi đừng làm vậy, vì họ đang thấy hào hứng nếu tôi lấy tay ra có thể cuộc chơi sẽ chấm dứt, cho nên tôi đành chịu trận. Tôi và em gái tôi đều cảm thấy hồi hộp. "Hồn Ma" mới, chúng tôi biết hồn ma này mới vì chúng tôi thấy được nhiệt độ trong phòng thay đổi và cái cảm giác lạ lùng bao trùm lên người tôi, nó đã đánh vần từng chữ: "ĐI RA, LỬA CHÁY, LỬA CHÁY". Điều này thật sự làm tôi sợ muốn chết, tôi vội lấy tay ra làm mất sự liên lạc giữa hồn ma và chúng tôi. Lúc đó, Nga giận tôi, tại vì cô ấy muốn hỏi thêm vài câu hỏi nữa liên quan đến những chữ này, còn tôi lúc đó thì chỉ muốn rút tay ra. Tôi bắt đầu thấy đau bụng và nhức đầu dữ dội, không hiểu tại sao tôi muốn đi ra khỏi nhà Nga ngay lập tức. Tôi vội điện thoại cho má của tôi đến rước chúng tôi về. Còn những người bạn khác thì ngủ lại nhà Nga đêm hôm đó.

Ngày hôm sau gặp lại mấy người bạn, tụi nó gọi chúng tôi là thổ đế ... Mặc kệ tụi nó muốn gọi chúng tôi là gì thì gọi, chúng tôi không màng vì về tới nhà tôi cảm thấy cái đầu của mình đỡ nhức. Mặc dù khi về đến nhà trời không có khuya lắm nhưng tôi muốn đi ngủ liền ... Phải công nhận rằng lúc đó tôi thấy trong người rất là mệt.

Tuần sau, Nga lại gọi điện thoại rủ chúng tôi qua nhà cô ấy ngủ và chơi cầu cơ tiếp. Tôi vội từ chối, rồi

nhìn đứa em sinh đôi xem phản ứng của nó ra sao; nhưng khi tôi nhìn nó, nó lại không nói gì mà chỉ nhìn tôi nhẩn nhẩn cái mặt rất là kỳ quặc; vì vậy tôi trả lời với Nga là hai chị em của chúng tôi sẽ không đi Tôi gác điện thoại xuống và hỏi Kim (em sinh đôi) chuyện gì mà nhẩn nhẩn vậy, nó mới nói rằng: "Khi nhìn chị, em thấy có một ngọn lửa sẹt ngang qua mặt chị." Điều này đã làm tôi lo lắng rất nhiều, vì tôi có linh tính rằng có chuyện gì đó không may sẽ xảy ra Tôi muốn gọi điện thoại cho Nga và kêu cô ấy đừng dùng bàn cầu cơ nữa, nhưng tôi đã đổi ý, vì có nói tui bạn sẽ không tin có thể còn cho rằng chúng tôi điên nữa

Vài ngày trôi qua, chúng tôi không nghe tin tức gì về Nga, trong lòng không yên nên tôi đành cầm điện thoại lên gọi cho bạn ấy Nhưng đường dây đã bị cúp rồi Sau đó, tôi vội gọi đến một người bạn quen thân với Nga ở cách đó vài căn và biết được một chuyện rất là kinh hoàng. Nhà của Nga đã bị cháy vào đêm hôm trước. Bạn ấy và cả gia đình đều thoát nạn, hiện giờ cả gia đình đang ở tại nhà bà ngoại Tôi ghi số điện thoại bà ngoại của Nga xuống rồi gọi đến đó ngay Phần sau đây là cô ấy kể lại cho tôi nghe

Trong khi cả nhà đang ngủ, má của cô ấy bỗng dưng ngửi được mùi khói Bà ta ngồi dậy và choàng lên người một chiếc áo khoác để ra ngoài coi có chuyện gì không. Khi vừa mở cửa phòng ra, bà ta thấy từng làn khói dày đặc bay ra từ phòng làm việc (nơi tìm được bàn cầu cơ). Phòng này nằm đối diện với phòng Nga chỉ cách một hành lang. Bà ta sợ quá chạy vào phòng gọi chồng dậy, rồi hai người chạy đến phòng của Nga đánh thức bạn ấy dậy, rồi ba người vội chạy xuống cầu thang gần đó ra bên ngoài qua nhà hàng xóm mượn điện thoại gọi cho sở cứu hỏa Xe cứu hỏa đến nhưng không chữa lửa được ... Và ngọn lửa đó đã thiêu hủy gần hết cả căn nhà.

Sau này họ biết được nguyên do cháy nhà là ... phần này tôi là ghét nhất khi nói đến ... người ta để là "unknown" (không biết). Không ai tìm ra được nguyên nhân cả, nhưng họ cho biết là nó bắt nguồn từ đâu Chắc quý vị cũng có thể đoán ra được rồi phải không? Nó bắt nguồn từ trong tủ để cái bàn cầu cơ. Điều kỳ lạ nhất là các đồ chơi để trong tủ đều bị cháy rụi chỉ có cái bàn cầu cơ là còn nguyên vẹn không bị một dấu vết cháy nào, những người chữa lửa đã tìm được nó trong đống tro tàn. Nga và má của bạn ấy đem cái bàn cầu cơ này liệng vào thùng rác. Sau đó họ không bao giờ thấy cái bàn cầu cơ này nữa Tôi hy vọng rằng cái bàn cầu cơ này đừng rơi vào tay ai